

Mercè Foradada: El Penedès és terra de xató, carnavals... i escriptors

Escrito por Maria Rosa Nogué, escriptora i professora de l'Escola d'Esctura de l'Ateneu Barcelonès
Jueves, 06 de Diciembre de 2018 16:59

No hay traducción disponible

OPINIÓ

L'autora vilanovina investiga sobre la bondat en la seva darrera novel·la, Perles cultivades.

Pispo una frase de la Mercè Foradada: "El Garraf és terra de xató, carnavals, platges, margallons...i escriptors".

La va escriure en el Facebook, fa poc, per il·lustrar una fotografia on apareixíem ella, la **Sílvia Romero**

i jo. Ens havíem trobat a la llibreria La Mulassa, de Vilanova i la Geltrú, amb motiu de la presentació de la meva darrera novel·la, "La segona mort de Lorenzo Contini" (Ed. Gregal, finalista Premi Gregal 2017), però ens podíem haver trobat també en la presentació a la llibreria Llorens de la seva darrera novel·la "Perles cultivades" (Ed. Saldonar, 2018) o ens podríem retrobar en la propera presentació a la Llorens de la darrera novel·la de la Sílvia Romero, "El Jurament" (Ed. Bromera, Premi Blai Bellver 2017). Igualment podríem haver-nos trobat amb

Teresa Costa-Gramunt

i

Vinyet Panyella

, poetes i assagistes, o amb

Raquel Casas

, poeta i contista, o amb autores de conte infantil, com

Susanna Peix

...La llista és molt llarga, i que consti que ens hem deixat (una mica expressament) els nostres col·legues masculins, encara que treballem plegats per poder donar visibilitat literària a aquesta vegueria del Penedès on s'inclou el Garraf.

Mercè Foradada: El Penedès és terra de xató, carnivals... i escriptors

Escrito por Maria Rosa Nogué, escriptora i professora de l'Escola d'Esctura de l'Ateneu Barcelonès
Jueves, 06 de Diciembre de 2018 16:59

Mercè Foradada.

Mercè Foradada, novel·lista

Així que deu tenir raó la Mercè Foradada sobre el massís del Garraf i les seves bondats literàries, gastronòmiques, festives i geogràfiques, i esdevé estimulants per a l'escriptura viure a Vilanova i la Geltrú o a Sitges. Qui diu viure diu treballar-hi, haver-hi treballat o anar-hi de presentació en presentació. Compartir escenaris, èxits i publicacions té l'enorme avantatge que, d'una banda, et permet fruir molt més (ara et toca a tu, ara em toca a mi) i de l'altra, t'ajuda a aprendre, a descobrir el que fan les altres autores, a entendre, a conèixer, a millorar.

"Perles cultivades" té un tema delicat: és una exploració sobre la bondat humana. Mentre que, als cursos de narrativa, solem repetir que per fer una història es tracta de trobar un conflicte, i que tot allò que ens passi de més negatiu, pèrfid i maligne és excel·lent per ser tractat com a

Mercè Foradada: El Penedès és terra de xató, carnavals... i escriptores

Escrito por Maria Rosa Nogué, escriptora i professora de l'Escola d'Esctura de l'Ateneu Barcelonès
Jueves, 06 de Diciembre de 2018 16:59

---

matèria literària, sigui per la morbositat del tema, sigui perquè al final ens podrem venjar dels sofriments i dels problemes amb el més esplendorós final feliç que se'ns acudeixi, la cosa és molt diferent si ens entossudim a fer la vida planera per a les nostres protagonistes: si totes són espavilades, resolutives, sense problemes importants ni a curt ni a llarg termini, quina història explicarem?

Mercè Foradada planteja el conflicte des d'aquesta òptica: Lluïsa Jubany, la protagonista, una psicòloga ben considerada, amb un grup de treball que investiga sobre el futur de la humanitat, el Trans de Gràcia, un amic de la infantesa amb qui ho comparteix tot, llevat de la sexualitat (ell és gai) i un pare a qui atén com a bona filla, però amb qui manté molta distància, decideix fer un estudi sobre la bondat humana. Busca el patró de la bondat absoluta, sense fissures, que pogués servir en un futur ideal per "reprogramar" la humanitat de cara a actuar amb aquest

Mercè Foradada: El Penedès és terra de xató, carnavals... i escriptores

Escrito por Maria Rosa Nogué, escriptora i professora de l'Escola d'Esctura de l'Ateneu Barcelonès
Jueves, 06 de Diciembre de 2018 16:59

---

patró, i estalviar-se per fi, d'una manera intel·ligent i pràctica, tot el reguitzell de turments, patiments, violències, guerres, etc., a què viu sotmesa. La Lluïsa (també anomenada Lusa, Lasa, fins i tot Il·lusa) estén la seva recerca als models literaris, històrics, filosòfics, i a tot arreu on pot, però topa amb la incomprensió (i amb la rialla burleta, irònica, sarcàstica, de tot el seu entorn), fins al punt que abandona la recerca. Frustrada, se'n va de cooperant al camp de refugiats de Zaatari (que significa "farigola", en jordà), a Jordània. Però aleshores s'adona, amb sorpresa, que li segueix interessant el tema de la bondat, i que molta gent que se'n reia i en deia "bonisme" també li pregunta per la recerca.

No parlarem del final, però podem avançar que la història és terriblement actual. Ben documentada, exposada amb mestria narrativa i un ús important del diàleg, "Perles cultivades" també entraria en la "novel·la epistolar" moderna: és a dir, la gent s'escriu correus electrònics, i els podem llegir en directe, tant els que escriu la protagonista com els que rep. Dels diferents escenaris, a part de Barcelona-Gràcia a l'inici, i les terres del voltant de Vandellòs al final, destaca sobretot aquest camp de refugiats de Zaatari, fins al punt que sembla que hi estiguem vivint, coberts de la fina capa de sorra que ho impregna tot. Però hi ha més: hi ha els nens i nenes que fugen d'Alep, hi ha la desesperació dels qui creuen la Mediterrània en barcasses, sempre a punt de la mort i de l'ofec, i hi ha el clam mut de les víctimes per atansar-se a aquest castell emmurallat que és Europa.

Té el mèrit, Mercè Foradada, d'aconseguir parlar de la recerca de la bondat sense maniqueïsmes, sense púlpit, atansant-nos tothora als dubtes i a la dialèctica que la Lluïsa té amb si mateixa com la podríem tenir nosaltres. Així mateix, agafen un relleu especial les dues dones que coneix al camp de Zaatari: la Denia, que ho ha perdut tot, casa, marit, fills, nets, i sap aconsolar-se amb el record i amb l'ajut a les persones més desvalgudes del camp; i la Nagham, que ha estat esclava sexual, víctima de múltiples violacions, i que arriba a Zaatari a punt de morir per un avortament autoinfligit que li ha destrossat la matriu. Però no tot és terrible: també hi ha els bons sopars amb l'amic Jordi, la personalitat fascinant de la Muni, la senzilla evocació d'un bol de cireres que, de part de la Denia, ens fan donar d'aquests detalls que marquen la vida, i també les novel·les!

En resum, "Perles cultivades" és una bona mostra de tot allò que passa més enllà del nostre petit món, ho vulguem veure o no. La proposta és de veure-ho, i d'intentar trobar la bondat, sinó en absolut, sí en forma de perles que es puguin cultivar.

Mercè Foradada: El Penedès és terra de xató, carnivals... i escriptors

Escrito por Maria Rosa Nogué, escriptora i professora de l'Escola d'Esctura de l'Ateneu Barcelonès
Jueves, 06 de Diciembre de 2018 16:59

Mercè Foradada i Sílvia Romero, amb l'articulista.